

prsi, neka pri oknu stoječa 65letna žena pa ranjena na glavi. Množica je zbežala v drugo ulico, kjer je bila zopet neka hišnica ranjena. Začetkom ulice sv. Antona je stal oddelek vojaštva. Ta oddelek je šel z bajoneti nad ljudi. Množica se je umikala proti cerkvi sv. Antona. Krik in vik je bil velikanski, na vojaštvo je letelo kamenje. Vojaštvo je pritisnilo ljudstvo ob desni zid cerkve sv. Antona in ustrelilo med ljudi. Učinek je bil grozen. Neki 35letni človek je bil zadet v glavo. Prenesli so ga v bližnjo lekarno, kjer je umrl. Tudi neki 20letni fant je bil v Via Canale ustreljen, trgovec Viktor Luzzato, ki je stal pri oknu svojega stanovanja poleg kavarne Stella Polana, je bil težko ranjen. Koliko je bilo ranjenih tedaj, ko je bila množica pritisnjena k cerkvenemu zidu, se ne ve. Samo eden zdravnik Rudečega križa je 14 oseb obvezal. Ranjenih utegne biti kacic 40 mej temi tudi neka žena, ki je z detetom na roki slučajno zašla v to gnečo. Cerkveni zid, kjer so kroglice zbrano vanj priletele, je ves okrušen. Omet je popolnoma odletel in sicer skoro na meter visoko in na poldrugi meter v širokosti, ostali zid pa je kakor posut z luknjami, od krogelj provzočenih.

Skoro ob istem času, kakor pri cerkvi sv. Antona, so tudi na trgu della Barriera vojaki streljali na neke delavce, ki so metali kamenje, a ranjen ni bil nihče. Pač pa je v ulici S. Lazzaro neki vojak z bajonetom težko ranil nekega Hermana Polenskega, ker je ta klical „proč z morilci!“

Društvo „Lloyd“ je moralo na pritisk za to zbrana razsodišča zahtevam kurjačev ugoditi in pripoznalo, da so te zahteve kurjačev popolnoma utemeljene in opravičene. To se je naznanilo prebivalstvu s posebnimi lepaki. Izrek razsodišča je jako dobro vplival na vse prebivalstvo in je bilo s tem tudi konec izgreedom.

Sobota se je toraj tudi krvavo zaključila. 47letni policaj Jako Michelus je bil ustreljen. Michelus je bil prideljen stražnici v ulici Stazione in je prišel ob 1/7. uri zvečer tja večerjat. Po večerji je šel iskat zase in za nadzornika vina. Koj, ko je Michelus

stopil iz stražnice, so ostali policaji in tudi nadzornik čuli, da je trikrat počilo, a mislili so da je burja vrata ob zid treščila. Naenkrat je priletel neki deček in je naznanil, da je bil policaj ustreljen. Bedarji so hiteli ven in na vogalu ulice Valdirivo našli Michelusa ležati v krvi. Vse zasledovanje morilca je bilo brezuspešno. Poklicani zdravnik je dal Michelusa prenesti v bolnico, kjer je nesrečnik čez par minut umrl.

V nedeljo ob osmih zjutraj se je začelo z razglaševanjem nagle sodbe. Razglaševanje samo kaže, kaj pomeni nagla sodba. Kompanija vojakov z nasaženimi bajoneti gre po vsi širokosti ulice. Spredaj gre nekaj policajev in orožnikov, poleg stotnika pa policijski uradnik. Vojaštvo se vstavi na vseh važnejših krajih. Tromba zapoje, bobnar gre pred fronto trikrat gor in dol in bobna, kakor se bobna, kadar se pri vojaki kdo ustrelji. Potem prečita policijski uradnik razglas, s katerim se razveljavljajo vse ustanovne, osebne in politične pravice prebivalcev in se določa smrtna kazen za vsako zoperstavljanje oblastvenim organom. Razglašenje nagle sodbe je seveda naredilo velik utis.

Kmeti shod v Konjicah.

(Konec.)

Klerikalci pravijo: Kmetje se morajo v neumnosti držati, kajti le tedaj se da z njimi komandirati. Seveda, klerikalci bi radi izobraževali kmetško ljudstvo po njihovem starem kopitu v duhu „Slov. Gospodarja“ in „Našega doma“. V tih listih pa ne berete druzega, kakor večinoma hujskanje in puntanje ljudstva in v tem oziru si je pridobil glavni urednik g. duhoven Korošec največjo izvežbanost. Isti napada neprenehoma najpoštenejše može, ako ne trobijo v klerikalen rog; šunta in ščuva Slovence zoper Nemce, soseda zoper soseda. V „Slovenskem Gospodarju“ in „Naš Domu“ obrekuje napredno-misleče slovenske in nemške trgovce in njim odvrča v veliki škodoželjnosti ljudi. Zavida trgovcem njih imetje, katero so si pripravili v dolgih letih s trudom in skrbjo.

„To je lepo, jaz se zanesem, da mi prinese drugi škorenj, zdaj pa leži ta pijana Urša ko bukova klada in smrči kakor star modved. Zdaj pa tudi tvojega drugega škornja ne potrebujem več, nasoli si ga, pa ga obesi v dimnik. Da mi je škorenj padel v blato, ne morem jaz nič za to, zakaj pa nisi prišel o pravem času!“

S temi besedami je vrgel črevelj Jožetu na odejo. Ta ga je z zaspanimi očmi gledal kakor bik nove vrste, hotel je nekaj reči, a njegov jezik je bil preokoren. Obrnil se je in spal dalje.

Ravno to, kar je storil pri Čanku, napravil je tudi pri Grošeknu. Nato je šel domu, zapregel vole, se peljal na polje in tam sam pri sebi govoril:

„Neumna črevljarka, znata me pihati v kapo! Pameten mora človek biti, potem pa dobi brez denarja za ples par čisto novih črevljev. Hajc si, ne bele, zdaj le naprej, žeganje je že končano!“

Ko godci niso not več poznali, ko je klarinet čivkal kakor bolane pišče, ko je padel hornist s peči, in ko se je začel basist v pijanosti s svojim pum-pardonom tepsti, tedaj se je Tonče pobral domu.

Čankov Jože in Grošekov Miha, ta dva zaružavela pijanca, pa sta še resnično obsedela in se pobratila, čeravno sta se inače gledala ko pes in mačka in se iz nevošljivosti še videti nista mogla.

Tonče se je za dve uri vlegel, potem pa je moral v hlev k živini. Ura je bila sedem, a ne Čanka, ne Grošeka ni bilo s škornjem. Pet minut po sedmih vzela je Tonče črevlja pod pazduho in jo je mahnil proti Jožetovi koči. Prišedši do mlake, vrgel je obutje v blato in ga obrisal potem v travo.

Ko je vstopil v Čankovo izbo, je ta še resnično ležal na postelji in glasno smrčal. Z veliko težavo ga je Tonče zbudil in nato hudo razgrajal in vpil:

G. Korošec, zakaj pa neki nikoli ne omenite veliko število tistih klerikalcev, kateri so si nakupili na župnijah premoženja, deset, dvajset, štirideset tisoč goldinarjev in še več, po neopravičenem potu. Neka kronica in nek goldinarček, katerega je dala kaka ženica v božji namen, je smuknil v klerikalen gladen žep. Ta graja je opravičena. Imajo ti ljudje morda skrbeti za obstanek, za deco ali za čas onemoglosti v starosti? Gospod Korošec, povejte nam vendar, kje pa stoji to zapisano v Kristusovem nauku, kolikor premoženja pa si je bil naš Odrašenik nakupil cel čas svojega življenja, kolikor prvi apostoli? Je-li Kristus žegne in nebesa tudi za denarje prodaval, kakor zdajni klerikalci? Seveda izkoriščevati se da le nevedno ljudstvo in če bo ljudstvo razumno postalo, potem bo temu nesramnemu klerikalnemu postopanju konec. Ni to zoper sveto vero in veri nevarno? Klerikalno časopisje v prvi vrsti „Slov. Gospodar“ in „Naš Dom“ kvekata o kmetijski zvezi in ravno klerikalci na vse načine zabranjujejo, da se kmetje ne združijo ter neprenehoma ščuvajo drug zoper drugega. Enega soseda kratijo ti hinavci liberalca, drugega socialdemokrata, tretjega brezverca. Četrtega nemakuntarja i. t. d. in vendar so vsi stanovski bratje, enih pravic in enih dolžnosti, enega trpljenja. Ti hinavski klerikalci z doktorji in plemstvom, ustvarili bi kmetisko zvezdo seveda pod klerikalno komando: moli in delaj in posti se; več si boš pritrgal, več boš lahko dal za klerikalno čast v gladen klerikalen žep. Pitaj si prašiča, enega daj meni, enega doktorju, ti pa živi kaj ti je ostalo. Ti hinavci bi spravili že kmete v tako kmetisko zvezo, da bi kmetje krenoti in zmeniti ne mogli in ne smeli, spravili bi kmete radi v tiste starodavne čase, v kojih sta se pretepala kmet in gospodov pes z enim in tistim karobačem. To bi bila prava kmetiska zveza. Bog nas iste varuj. Ti hinavci bi imeli seveda kmete tako zvezane, da bi v vsaki fari, kjer stanuje 500 do 1500 kmetev, imela dva klerikalca prvo in odločilno besedo.

Dalje je prefekt Korošec v Konjicah govoril: „Kmet naj kmeta voli“, je le pasček v oči, dokler ni kmet tako izobražen, da mu ni treba več pri nobeni reči šepetati na uho, kaj naj stori i. t. d. Prosimo Vas gospod Korošec, ali res mislite, da smo res vsi kmetje tako nevedni, kakor tisti podrepniki, kateri hodijo Vas poslušat. O ne, zatoraj se pa nam kmetom tako slabo in vedno slabši godi, ko poslušamo in sicer ob času volitve, na tisto hinavsko šepetanje na uho. Saj smo že sprevideli, kam nas je to šepetanje spravilo in kam bi nas še. Kmetiska politika in kmetisko zastopstvo se je nahajalo od nekdaj v rokah usiljenih učenjakov, kateri so v svoji učenosti slišali travo rasti in glejmo, kam so nas ti ljudje spravili. Sami zase so si prav dobro postlali ali nas kmetov se Bog usmili. In vedno se nam ti kmetijski sleparji in hinavci za zastopnike vsiljujejo. Celo nevedni kmetje bi nas ne bili slabše zastopali.

G. Korošec, pustite nas Vi z Vašim spremstvom le v miru, ne šepetajte nam več na uho, mi kmetje se bomo že sami med seboj sporazumeli in si

zbrali iz naših vrst može v poslaustvo. Mi kmetje imamo že može, kateri so iz naše sredine in vedo naše težave in britkosti, imajo vednosti in izkušnje toliko, da Vas po vseh straneh na daleč prekosijo. Morda veste Vi bolj v Vaši učenosti, v katerem stoletju je živel kakšen svetnik, ali v gospodarski in kmetijski politiki Vam dokažemo, da ste velika sirotica. Seveda v klerikalnih zborovanjih, katerih se udeležujejo samo podrepniki in kratkoumneži slujete z Vašo politiko, pridite pa na naše zborovanje ali povabite nas na Vaše, potem boste sami videli, da ste še pač političen siromak, kajti Vaša vednost katero ste si z branjem pridobili, Vam med skušenimi politiki jako malo pomaga. Vsi stanovi zborujejo in delujejo v svojo korist. Kaj bi neki rekli učitelji, uradniki, duhovniki, kedaj zborujejo, če bi se mi kmetje v njihove razmere vtikali; gotovo bi nas pognali. Pustite tudi vi drugi nas kmete v miru. Za vašo spodnje štajersko kmečko zvezo, katero hočete osnovati, se prav lepo zahvalimo, saj ste nas že dolgo časa imeli zvezane, da se Bog usmili.

Ti ljubi „Štajerc“, nas pa le zmiraj podpiraj, saj ko bi tebe ne bilo, bi slovenski kmetje od tega lažnjivega „Slov. Gospodarja“ in „Naš Doma“ postali tako čisto neumni. Naj te klerikalci obrekujejo kakor hočejo, saj v sladek sad se pač ose rade zaletavajo.

Slovenski napredni kmetje.

Razne stvari.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Taki so!) Pustni torek je minul. Ako so povsod ti klerikalci to je, „mladeniške zveze“ tako razkrinkale kakor pri nas, no potem ni nobene dvombe več, da so le-ti na videz tako krepkosti. Dragi mi „Štajerc“ Ti „Fihposovci“ te tako blatijo, da si brezverski in Bog ve, kaj še. Sedaj pa le ti njim povej, kakšni so oni. Podobni so pobeljenim grobovom: le poslušajte! Na pustni torek zvečer se je sešla ta imenitna (?) jurjevska mladeniška zveza v neki hiši, kjer so plesali; čujte ljudje božji, ta zveza je pa sovražnik plesa. Pa to še ni najhujše. Bile so tudi „Fihposove“ tercijalke-pevke ali kako se imenujejo. Kaj se je vse počelo, ni da bi govoril, le toliko povem, da so se dekle oblekle v moško obleko, fantje pa v žensko, ter so tako plesali. Najhujši so pa bili vodja in tajnik te zveze. Sedaj mi pa ti „Fihpos“ povej, ali se je od „Štajerčevih fantov in deklet“ že kaj tacega slišalo, akoravno jih ti tako zaničuješ. Govori tudi ti „lažnjivi kljukec.“ Da bi pa posvaril vodjo in tajnika se niti ne drzneš, posebno tajnika ne. Kdo pa bi ti tedaj tako neslano dopisoval, če ne ta branitelj vseh čednostij, ako bi ga razžalil; toraj le lepo ravnaj z njim. — Mi smo storili svojo dolžnost ter ljudem pokazali, da: Ni vse zlato, kar se sveti!

Notar dr. Radey v Mariboru, nekdanji slovenski klerikalni deželni poslanec štajerski in namestnik deželnega glavarja, je bil te dni zaradi različnih nerednosti v uradu suspendiran in v soboto dne 8. t. m. aretovan. V soboto popoldne je prišel preiskovalni